

Η αυτοβιογραφία του Κωστή Νικολάου

Με τον όνομα Ταμάνιο άνωσαμε προχθές το νεοκαιδικό φωνητικό φαινόμενο που μόνο οι αιώνας μπερούδες ή παραγάγουσαν άλλα και πάλι λέγουμε Ιωάν, γιατί ο αυτό τον κόσμο κανέναν δεν άνωσαμε και κυριολογικά. Ο καθένας μας παίρνει μαζί του τα πνευματικά και ψυχικά του υπαχθέντα στον αιώνια τον άπαντα: Μπορεί να συμβεί να υπάρχεις ομοίως με τον κρέμα!... κι αυτό για παρηγορία μας!

Ο Ταμάνιο γεννήθηκε στο Τερίνο στα 1851 και πέθανε στο Βαρβερί στην ιδιόκτητη βίλα του στα 1905.

Υπήρξε μαθητής του Πεντήρου στο μουσικό Λύκειο της Τερίνου και παρουσιάστηκε στο κοινό σαν άντικαταστάτης του Ζου Τενόρου στην όπερα «Πολιούτο». Σ' αυτό το ρόλο άρρασε μία φράση «Η ψυχή μου δεν άνηκει σε κανένα πατέρα μου, σε Θεό μου για να κόμη έλω τον κόσμο να πιστέψω ότι είσαι για ένα γινώριον όπω ε πίπμι, φωνητικό φαινόμενον! Σ' αυτή τη φράση φάνηκε έλεος ή κρυμμένες φωνητικές της «μέγα» βώουση φωνής του καθώς και το σπέννυ μετάρου της!

Φωνή, που σαν κερνάει δίχως τέκος άρχιστες, κέρω, ασλίτες, συνέλα για να επικρατήσει αυτή και μόνι αυτή.

Φωνή σαν έμβρονη σαλπύγων προ της 'Ιερικώς που κατέβριζε τα τείχη της, Φωνή που σπαινότανε ή τρία του άνθρώπου, Φωνή που έταν δόνιζε τ' αυτί σου σιδηρούσανε ένα ηλεκτρισμένο καλώδιο να περνά τή σπουδαιόη σου στήλη και να δοκίμαζες ένα άνεκδιγήγητη ρίγες να κραινίθη έλεος του άπαντα σαν όωμα και σαν άνευμα όωτε να μένης άνωσες και άπολιδομένες.

Τι αυτό ή κερρίρα του ή έπαγγελατική διεγράφηκε τραυταχτε-

Πίσω απτί μύθους

Η κομωδία του Σκριπ «'Ενα ποτήρι νερό» θα εξακολουθήσει να παίζεται στο Βασιλικό θέατρο ίσα με την Κυριακή.

—Από την Τρίτη θ' άρχίσουν οι παραστάσεις της «Νυχτερίδας» του Στραβου.

—Την περασμένη Τετάρτη έγινε ή διαγωγή του «Παπαφύλακα» του κ. Στ. Μελά, που θα διαδεχτεί την «Νυχτερίδα» του Στραβου.

—Η «Εαυλική Κομωδία» θ' άρχιστεί τις παραστάσεις της στις 16 του έλλου μήνα.

—Όπως είνε γνωστόν ή «Εαυλική κομωδία» θα δώσει τέσσαρες παραστάσεις και μία φιλολογική άπογευματινή σε τρεις ημέρες.

—Τή φιλολογική άπογευματινή ή άπαγγέλιου ή ήθοποιού ποιήματα Γάλλων ποιητών από τον Βιγιόν ίσα με τον Βαλερύ, προλογίζοντας ή καθένας για τον ποιητή και το έργο του.

—Τό «'Αρμα Θεοπίδω» αυτή τή στιγμή βρίσκεται στο 'Αργυρόλι, όπου θα δώσει έξι παραστάσεις.

—Ο άγριος χειμώνας είνε τον άντικτυπό του τάς ταμεία των θεάτρων, που οι εισπραξίες τους κατέχουν σε καταπληκτικό βαθμό.

—Η άρτία επιθεώρηση «Μαζινά» που παίζεται στο 'Εντελά πλουτίστηκε με τρεις χαριτωμένες άποκρητικές σκηνές.

—Τή μία απ' αυτές, που φέρνει τον τίτλο «Χοροί τής έποχής» λαβαίνουν μέρος ή δες 'Αννα Καλουτά κ' ή κ. Μαυρέας, οι άλλες «Όταν περνούν τα Κριτίσια» εκτελούνται από τας ίδιες Ντηνίντνα και 'Αλβα και τον κ. Κωνσταντίνου, «Οι κομωδίες από τους κ. κ. Μακρή και Μαυρέα.

—Τό Διοικητικό Συμβούλιόν τής 'Επιτροπής 'Αδείας καταρτίστηκε έτσι: Πρόεδρος ή αντιπρόεδρος του ύπουργείου Θεραπειών του 'Εθνικής Παιδείας κ. Π. Σταματέλλου, αντιπρόεδρος ή συνταξιόχος ήθοποιος κ. Α. Νίκας και γραμματέας ή συνταξιόχος ήθοποιος ή κ. Δ. Εμαάκος.

—Η 'Επιτροπή εκτός από τήν Δευτέρα συνήλθε σ' συνεδρίαση και την περασμένη Πέμπτη, θα συνέλθε δε κι αύριο, προκειμένου να τροποποιηθ ή όργανισμός τής 'Επιτροπής, σε σημείο ώστε ή δικαιοδοσία της να επεκταίνεται και στους έργοδότες.

—Για τον λόγο αυτό ή 'Επιτροπή θα συνέλθει δυό και τρεις φορές τήν έβδομάδα.

—Χτές στις όκτώ ή γενική δοκιμή τής επιθεώρησης «Αερομαχία» που θ' άνοήσεται σήμερα στο θέατρο «Κεντρικών» ή θιάσου του κ. Οικονομου.

—Τήν παρτίαν επιθεώρηση θα έφανιστούν σ' διάφορα νούμερα οι κυρίες Μαντινιού, Πέτρα Βλάχου και Φούλμα.

—Σήμερα επιστρέφει από τή Ρώμη ή ήθοποιός του ήμικρατικού θεάτρου Κοτοπούλη κ. Μυράς.

—Ο θιάσος 'Ηούς και Μορίου Παλαιόπουλ βρίσκεται στο όβριο, όπου κ' έργάζεται πολύ καλά.

—Σε λίγες ημέρες φύγουν για τήν Κωνσταντινούπολη ο Χριστόφορος Νέζερ και ή θία Κ. Νέζερ, προκειμένου να εργαστούν στο εκεί κέντρο «Μαξίμ».

—Ο θιάσος «Ένωσις Καλλιτεχνών» με πρωταγωνίστρια τήν κ. Γαϊτανάκη έργάζεται πολύ καλά στο Αίγιο.

—Ο θιάσος του κ. Β. 'Αργυροπούλου τελειώνει τις παραστάσεις του στή Αρτία και τής έφυγε από κει για τή Λειβαδιά, όπου θα δώσει δυό παραστάσεις.

—Μετά τή Λειβαδιά ή θιάσος θα πάει στας Θέσας και την έρχομη Τετάρτη θα δρικήται στην Χαλκίδα.

—Μας γράφει ή άντασκοπική μας από τον Πύργο πως ή θιάσος Σπαρτιάδων «'Ιατριού» — Χρυσοδού άρχισε να δίνει παραστάσεις εκί στις 10 τριών μηνών.

—Φαίνεται όμως πως ή θιάσος δεν άρρασε όωτε, οι εισπραξίες που στην πρώτη παράσταση ήταν πολύ καλές πέσαν σε σημείο ώστε τή Τετάρτη ημέρα ή θιάσος βρέθηκε στην ανάγκη να φύγη για τήν Αμαλιάδα.

—Εννοείται πως ή εναρκτική αναχώρηση του θιάσου δημιούργησε πολλές παρηγορητικές και ή άγοραστία καρδιά, δηλαδή όσες είχαν έγγραφη συνδρομή για τις δες τις παραστάσεις προληπμένοντες τά εισιτήρια, αξιόσωσε την έπιστροφή των χρημάτων τους.

—Τό καλό στην υπόθεση αυτή ήταν πως έξαργυρώθηκαν όλα τά κομμάκι ή θιάσος φύγοντας άρα εκτεθειμένο μονάχο τό θεατήριον, που είχε κλείσει συμφωνία για δυό παραστάσεις.

—Ο θιάσος Μύλλερ — Ράλλυ έφυγε από τήν Πρέβεζα ναυαγισμένα οχεδόν, γιατί πριν φύσεί ή θιάσος εκί έδνε διδοθήκη πως θα έρχοταν εκί ή θιάσος Νέζερ — Αωλίτιν.

—Έτσι ή παραπάνω θιάσος άφου έμεινε άνεργος πέντε ημέρες για τον λόγο ότι δεν υπήρξε συγκοινωνία έφυγε στο τέλος για τήν 'Ιθάκη.

—Ο θιάσος Νέζερ — Αωλίτιν έργάστηκε ικανοποιητικά στην Πρέβεζα, φύγοντας δε υποχρεώθηκε πως σε λίγο θα έναγυριση για να δώσει μία νέα σειρά έργων.

Μαργαριτάρια

Α π!—Χ λ α π!—Φ α π!

Στο φύλλο του Φλεβάρη του περιοδικού «Νεοελληνική Λογοτεχνία» δημοσιεύεται κάποιο ποίημα με τον τίτλο «Τό Παπί» και με τέσσαρες τετραστίχες στροφές. 'Η τελευταία στροφή του είναι:

Μιά σκευήλα, μιάν άντέρα να πετύχει εκεί κει: 'Α π! (με τή μύτη του—όσάφαιρα) μιά και χ λ α π!

Δέ νομίζετε, πως στή στροφή αυτή θα έπρεπε να πη έναξ άκομη στίχος (ή καθυτό τελειωτικός), πού να λέη:

Τέτοιαν ποίηση δέλει φ α π!

ΚΑΡΠΕΡΟΣ ΚΑΡΠΟΣ

Στο ίδιο φύλλο του ίδιου περιοδικού δημοσιεύεται ένα άλλο ποίημα (καλού ποιητή και προσεκτικού, σέ μεταχειρισμά της γλώσσας) όπου υπάρχει και τό τετραστίχο:

Τ' άμπελία, πού άνασάναι φάλακ, τής βρώσας (sic) νεύρουνται σκαλί και καρωμένα τά πούλια σ τ η ν κ α ρ π ε ρ η ή π λ ευ ρ ί ζ ο υ ν (ρόγα).

Φαρω, αν δεν ζέχαται τή γλώσσα μου και δεν κώνα λάθος, πως κ α ρ π ε ρ ο ς θα ειπή «έκείνες που κάνει καρπού, ή «καρποφόροι» 'Η ρόγα είναι ένα μέρος του σκαυλιού, και τό σκαυλί είναι ή καρπός του κλήματος. Πώς λοιπόν ή έδιος ή καρπός μπορεί να είναι και «καρπερός»; 'Η ρόγα είναι γινωμιένη, ώρμη, ζουμερή ή έτι άλλο παρρησιο, όχι όμως και «καρπερή».

ΤΙ ΕΙΝΑΙ Ο ΥΠΝΟΣ

Στο περιοδικό «Νέα Έστία», (τεύχος 15 του Φλεβάρη) δημοσιεύονται κάποιες κάποιες (ής

τους είπομε έτσι) με τον τίτλο Β λ ε μ α τ α. Νά ένας από τους στεχωσμούς αυτούς: «Τι είναι αυτό τό πρώια που λέγαται ύπνος; 'Απάντην κανέναν, πού θα διαβέσθη τό στεχωσμο: — 'Απλούστατα; είναι εκείνο τό πρώια, που μς έρχεται όταν διαβέσουμε τά Βλέμματά».

ΕΡΩΤΙΚΑ

Και πώς να μή του έλλη κανέναν ύπνος, όταν λίγο παραπάνω από αυτό τό στεχωσμο έχει διαβάσει: «Ο έρωτας είναι ή έρωτας των πέντε αισθήσεων. 'Η πέντε αισθήσεω, είναι άπεκτινές στον έρωτα μιά προσετική, ένα στέρεωμα: τή σάρκα». Συμπεράσμα μας: 'Αφού και ή γέψη (δηλαδή ή γευσις) είναι μιά από τις πέντε αισθήσεω, για να άπεκτήση κι' αυτή μιά προσετική, ένα στέρεωμα κόσουμε με τά δόντια μας ένα κομμάτι σάρκα εκείνης, που άγαπάμε, τό μασώμε καλά, και νιώσουμε τή έρωτική γλύκα της σάρκας κτλ.

ΑΓΚΑΛΙΑΣΜΑ

Θέλετε και έναν άλλο έπνευρο στεχωσμο; Νά τας: «Πότε δάκρην ή γή θα μπει σε μιά γλώσσα; Τότε μονάχο θα τήν άγκυλιάσω; Τότε μονάχο θα νιώσουμε σέ μιά τρέση τήν έπιστήμη εκείνη που λέγαται άστροναυτία». 'Εγώ όμως λέω, πως για να μπη ή γή σε μιά γλώσσα κι' έτσι να μπερούσει με τή άγκυλιάσωμε, πρέπει, προ του νιώσουμε τή γεωλογία, να νιώσουμε σαν μιά τρέση (ήχι σαν δυό τρέσες) «τ'ήν έπιστήμη εκείνη, που λέγαται φ ρ ε ο λ ο γ ι α».

Ο ΔΡΑΓΑΤΗΣ

Η καλλιτεχνική κίνηση στην έπαρχία

ΚΑΛΑΜΑΤΑ.—Συνηθησε την καλλιτεχνική κίνηση παραίση ή πόλις μας τό τελευταίο δεκαετήριον. Θεατρικές παραστάσεις, συναυλίες, φιλολογικές άπογευματινές συγκεντρώσεις, διαλέξεις, χορευτικά ποιήματα, κ.κ.

...Άλλ' δε πάραυτα καβ' ένα από τά γεγονόςα αυτά χωριστά.

—Όπως έγραψαν τό «Παρασκηνία» στην πόλι μας βρισκόματι δυό θέσρια ποίησαν 'Ενωσις των παραστάσεων τους, τήν προσημασμένη έλευσία και οι δυό — μέσαν συμπατριωτών — ή εξακολουθούν άνάμνη, τοώχιστο σήμα τής σήμερα που γράφη τό σημάδιό μας. Οι θιάσοι αυτοί είνε τής 'Ηούς και Μορίου Παλαιόπουλ που σ' αυτόν συμπεριέται ή κ. 'Α. Λόγγου που σ' αυτόν συμπεριέται από νιν μαθησιασάνας, και που στεγάζεται στο νιν μαθησιασάνας τ'Αρτίου και ή 'Ορπείδα. Έσθ ή 'Ισραβία στο 1921 όπως γράφη ίσως για να δεικνύσει τό κοινό πως είναι συγκράτημα με...άξίως και έχει βοήθειε τής αλγές τής έπιχειρήσεως του. Αυτός ή θιάσος στήνεται στο κινηματοθέατρο «'Εσπερος».

Τό συγκρότημα τής κας 'Ηούς είναι ένας θιάσος με καλά θέσρια στέλη όπως είναι ή 'Ισά, ή Μορίου Παλαιόπουλ, ή 'Αναστασάδης, ή Νικολάου 'Ανδρεάου με πολλή έπιτυχία άρκετά καλά έργα όπως τών «'Ελυταμόλιων» του Μπέρναρ Σόου, τό «Νεάνθο πώμα» του Τολστόη, τή «Νεάνθο του Ζολά», τα «Πανταρική ένα άγγελο», «Η εξαδελφή μου ή Ρένε», «'Εσού—Γιάτ—Κόβ», «'Εξέλιξη με τό στασιό», τό «Θεώσαντο ήλλήρω κι' άλλα.

Τό Καλαματιανό κοινό, που άγαπάει τό θέσριο, τους παρακολουθεί με συμπάθεια, τους άνισχυς και τους χειροκροτά με ήθελοαυσιό.

Οι παραστάσεις του θιάσου αυτό δεν σημειώσανε μόνο έπιτυχία από τήν άποψη τής έμμετας τών έργων, αλλά και από τή άποψη τών ελαφρών που έβδερσε περισσόπο τό θιάσο. 'Η εμμέτωση των εισπραξιών ήταν 8—9 χιλ. άρχ. κάθε βράδυ, όχι άνάμνη τοπο.

Ας μη νομιζή όμως ότι κι' ή θιάσος 'Εθνη δεν άπεισε έπιτυχία από τήν άποψη τών ελαφρών τοώχιστο γιατί φυσικά ή άνωσμε τών μέτρων έλλωστε να έργα που έβωσε κ' ή μόστηρα που πάλωσε, κ' άνάμνη τά στέλη ή πρόσω που είδε. Ο θιάσος αυτός άπειθήθηκε περισσώπο στο κοινό εκτίπη που δεν έφείρηται φυσικά για τήν 'Εθνη αλλά μαζεύεται εκί για να παρήσ ή καλύτερα για να εκστοώσση τήν ώρα του.

—

—'Εντάς όμως από τή θεατρική παραστάσεις είνεμα και ρεσιτάλ άπαγγελίας και τραγουδιών ποδύγων μέσα στο τελευταίο δεκαετήριον. 'Ενα ρεσιτάλ άπαγγελίας και δημοτικών τραγουδιών έβωσε ή Δις Μαρία Καυτασιανούπουλ. 'Η λυρική φωνήσας κ' ή 'Ασπα Ρίτα έβωσε κι' αυτή στην 'Ιβία άθύσασα ένα ρεσιτάλ τραγουδιών. Και τά δυό σημειώσανε έπιτυχία. Τήν μεγαλειότητα όμως τήν έχε ή συναυλία τής κας 'Ασπα Ρίτα που τραγουδούσε δεκαετήρια κομμάτια των καλύτερων διών μας και έξων μουσικιστών όπως τών Σαβίμπερ, Πουσσίνι, Τότσι, Ρόντολε, Σαύρα, Χατζηπανούδου, Πετρίδη, Λαμπηρί, Βαλτιεριστιά κλπ. και τό έλαφτό και πολυπλήθες φιλάμου κοινό που τήν παρακολούθησε τήν καταχειροκροτά και τήν συζητούσε.

—

—Τήν περασμένη Κυριακή δέθηκε μιά χορευτική έσπερίδα από τού «Φίλο πν ά του Συλλόγου Κυριών» που τόση βράσι έχει να έπίδειξη στην τομεία της Κοινωνικής πρόνοιας στη πόλι μας μέχρι σήμερα.

—

—Οι χορευτικές έσπερίδες που δίνει ή φιλόποχος σύλλογος συντελοώσε παραπολλή στή δημοφιλή κοσμική κίνησησ στον τόπο μας. Κι' έτσι μέσα στο τελευταίο δεκαετήριον δρικήμα τήν εναρκία να ένοικήθουμε κάπως και να διασκεδάσουμε τήν μονότην και πληχτική έπαρχιακή ζωή μας.

Οι καλλιτέχνες μας στο Ραδιόφωνο

Η γνωστή καλλιτέχνηδα του τραγουδιού, που τήν έρχομη Τετάρτη 28 του Φλεβάρη στις 8.10', θα τραγουδήσει στο ραδιοφωνικό σταθμό Νεολαίας τραγουδιόν των Μπράνς και Μασσενέ καθώς και των Έλλήνων συνθετών κ.κ. Σακελλαριδη και Ν. Χατζηπανούδου.

Οι πρωταγωνιστές του περσινού μουσικού θριάμβου «ΣΑΝΑΦΙΖΟΥΝ ΤΑ ΡΟΛΑ» τά είδωλα έλων τών φίλων του κινηματογράφου

ΑΛΙΣ ΦΑΗ ΤΑΥΡΟΝ ΠΟΥΕΡ εμφανίζονται έφέτος σ' ένωριωδες άριστεύουμη

ΡΟΔΟΝ ΤΗΣ ΝΥΧΤΑΣ εμφανίζονται έφέτος σ' ένωριωδες άριστεύουμη

Μουσικά νέα από τη Θεσσαλονίκη

Τό άπόγεμα της 'Ιβίας Κυριακής στην αίθουσα τής Λαΐκής μιά βιβλιοθήκη, που πρωτοστατεί στην προσπαθεια για τήν πνευματική καλλιέργεια του τόπου, έγινε φιλολογική άπογευματινή συγκεντρώση, δεύτερη μέσα στη σειρά τής φετεινής περιόδου. 'Η συγκεντρώση αυτή ήταν άφιερωμένη στον 'Αλέξανδρο Παπαδιαμάντη κι' ειδικώτερα στο άριστοτέλειόμα του 'Ε'Η Φινώσας.

Ο διηγητής και παλαιός έλεγκτής συνδύοδος κ. Κόστας Μεταξάς, έκαμε μιά διαφωτιστική άνωληση ήφ οι καθηγηται κ. κ. 'Ηλ. Μουρέας, Ο. Ζακύντλως, Ε. Καυρέας και Π. Κατσίρας διαβάσανε χαρακτηριστικά άποσπάσματα απ' τή «Φινώσας». 'Η φιλολογική αυτή άπογευματινή συγκεντρώση σημειώσε, όσως και ή προηγούμενη που ήταν άφιερωμένη στον ποιητή Κόστα Ούραη και τό έργο του, άπόλυτη έπιτυχία. Όσοι παραεβήσανε δέ σ' αυτή συγχρότως τόν κ. Μεταξά για τήν πετυχημένη άνωληση του έργου και κείνουσ που διοικούσε τή Λαΐκή Βιβλιοθήκη για τήν άρτία προσπαθεια που καταβάλλουσε να γνωρίσουσ δηλαδή τό έργο των λογοτεχνών και ποιητών μας πού πλατείε πράγμα που θα ευνοήσεται και στην πνευματική έξωφωσή του κοινού τής πόλης μας.

—

—Παράλληλα όμως προς τήν προσπαθειε που καταβάλλει ή Λ. Βιβλιοθήκη για τήν πνευματική καλλιέργεια του τόπου, καταβάλλεται κι' άλλη προσπαθεια από τό μέρος του Νομάρχου μας κ. Παπαθίμου που όχι μόνο παρακολουθεί κι' άνηχείμει κάθε κίνηση που άπαιτείται στην άνωληση του πνευματικού έπιπέδου του Καλαματιανού και γενικώτερα του Μεσογειακού κοινού, αλλά και πρωτοστατεί τό 'Ιδιος σ' αυτή. 'Ετσι άποφάσισε κι' όργανώσε σειρά από διαλέξεις για διάφορα θέματα. Αυται οι διαλέξεις γίνονται κάθε Κυριακή στην εναρκωρη αίθουσα τής Λαΐκής Σχολής, πού τό 'Ιδιος έβραρίσε με τρόπο που να προκαλέ έξαιρετική έντύπωση στον έπίσκεπτή.

—

—Τήν περασμένη Κυριακή δέθηκε μιά χορευτική έσπερίδα από τού «Φίλο πν ά του Συλλόγου Κυριών» που τόση βράσι έχει να έπίδειξη στην τομεία της Κοινωνικής πρόνοιας στη πόλι μας μέχρι σήμερα.

Θεατρική κίνηση εις τό Αίγιο — Ο θιάσος «Ένωσις Καλλιτεχνών»

Σε προηγούμενη άντασκοπική μου έγραφα πως ή έπαρχία διαεί για θέατρο, αλλά θέατρο τής προκοπής και όχι τά πρότερα άνθρωπινα των μουσικιστών που πέφυκε πρώτα σθάρα όλες τις επαρχιακές πολιτείες και βέβαιον τό κατάστημά της τέχνης και των καλλιτεχνών.

—'Απόδειξη πως ή έπαρχία ζητάει εθεώρηται ή όποση υπαρκτή, είναι οι έπιτυχίες που σημειώσανε πάντοτε οι καλοσχετημένοι θιάσοι που διεδόσανε μ' επιμέλεια κάθε έργο και συντελοώσε πραγματικά στην ελαθητική προαγωγή του κοινού. Τό Αίγιο τοώχιστο από άποδοει πάντα. Όσοι φορές ήθε θέσριο μουσικής ή πρόζας, καλά δούλεσε κι' έφυγε καταθενοαυσάντες.

—'Εξαιρετική μου χαρά — χωρά που άνωπρίτω αισθανόμαι καλε φίλετος μπροστά σ' ενομιβήτες καλλιτεχνικές προπαθειες κ' δημιουργίες — θα γράφω για τό θιάσο τών 'Ηνωμένων Καλλιτεχνών πού πριν από μιερες μέρες άρχισε τις παραστάσεις του στο θέατρο 'Αναστάσεω.

—Ο θιάσος αυτός τής πρόζας, είναι ένας άριτος συγκρότημα και άποτελείται από έννα έθιασικά θεατρικά θέματα. 'Ανάδειξ τά έργα με καλλιτεχνική άνασειρία ελαπειρόστη κι' έπιμέλεια όχι συμβιβασμό.

—Θα έπρεπε ακόμα να τωνώσουμε, πως οι ήθοποιοι έμφανίζονται σ' όλα τά έργα που μερικοί σήμερα άνεδόσανε από μιά μελανάμνη, όωτε να μή διαστρατεί ή ανοχή τής καλλιτεχνικής συγκεντρώσεσ απ' τήν... βραδυλογιστική τήν άρχιανή των έκτελετών που δινε άδύναστον κρέμαται απ' τά χείλη του όποδολε!

—Κάπως πραγματικά μιά άδικία αν δεν άναφέραμε τό προηγούμενο πάντα παίξιμο του συμπαιθητικού καλλιτέχη κ. Γεωργ. 'Ολύμπιου που τόσο έκτιμήθηκε.

—'Ακόμα, τή γνωστή έλλωσε κ. Νίτσα Γαϊτανάκη — πρωταγωνίστρια του θιάσου — τήν Έυα Εωγγυλιόου, τή Στάσα 'Ιατριού και Μαλ. Χριστοπούλου. Όσως και τώσ κ. κ. Ν. Ζωγράφου, Γ. Κοκοπούλ, Τ. Άλκίαν, Τ. Μακρήνου, Γ. Οικονομίου και Γ. Κοουσαλιάντη. Τό ρεσιτάλ που θιάσος είναι προσετικώ κα καταρτισμένο και περιλάμβανε έργα, Μπέγχα, Σινδογιώσ, Όσαρκ Ούάιλντ, Μπινουέτι Βέμπερ, Μορέ κλπ. Ο θιάσος πού ήθε για λίγες μέρες παραστάσεις — όωτηρα από τή άρχιανή πέντες που σημειώσανε στις άνογευματινές και βραδινές καθημερινές παραστάσεις — θα παραμείνη πολλές μέρες ακόμα μέχι πού να έξαγλήσει στο τό πολιτικό ρεπερτοάριο του.

ΑΡΗΣ ΦΩΤΙΝΟΣ

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1841

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΜΕΤΟΧΙΚΑ ΚΑΙ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΑ ΔΡ. 1.205.000.000

ΚΑΤΑΘΕΣΙΣ ΤΗ 31 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1938 ΔΡ. 10.665.000.000

ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ:

ΑΛΕΞ. Γ. ΚΟΡΙΖΗΣ

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ εν Αθήναις.

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ εις όλα τήν Ελλάδα.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ. Εις όλας τάς χώρας του 'Εξωτερικού.

Η 'Εθνική Τράπεζα τής Ελλάδος έκτελει πάσης φύσεως τραπεζικές έργασιας εις τό έσωτερικόν και τό έξωτερικόν ύπο έξαιρετικώς συμφερόντα όρους. Δέχεται δε καταθέσεις εις δρακμιας (εις πρώτην ζήτηση, επί προθεσμίου και ταμειωτηρίω), με λίαν εύνοϊκά έπιτόκια.

ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ

ΕΥΓΕΝΙΟΥ Α. ΣΚΡΙΜΠ

«ΕΝΑ ΠΟΤΗΡΙ ΝΕΡΟ»

ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ : Ν. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗ

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ : Τ. ΜΟΥΖΕΝΙΔΗ

ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΙΑΙ : ΚΛ. ΚΛΩΝΗ

ΕΝΔΥΜΑΣΙΑΙ : Α. ΦΩΚΑ

ΒΡΑΔΥΝΑΙ ΟΡΑ 9

ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΑΙ ΟΡΑ 5

ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ
ΗΜΙΚΡΑΤΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ

ΘΕΑΤΡΟΝ **ΘΕΑΤΡΟΝ**

ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ ΑΛΙΚΗΣ

ΜΕΓΑΡΟΝ ΡΕΞ — Τηλέφ. 21-492

ΠΛΑΤΕΙΑ ΚΑΡΥΤΣΗ.— Τη. 27-248

ΜΑΡΣΕΛ ΑΣΑΡ Δ. ΕΥΑΓΓΕΛΙΔΗ-Δ. ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗ

«ΚΟΥΡΣΑΡΟΣ» **«ΚΟΜΩΔΙΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ»**

Μεταφράσεις : Γ. ΠΑΠΠΑ Σηνηγοργίαι : Μ. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ

Σηνηγοργίαι : Κ. ΚΟΥΝ Πρωταγωνιστεί

Σηνηγοργίαι: Μ. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ ή κ. Β. ΛΟΓΟΘΕΤΙΑΝΣ

ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΑΙ 6.30 - ΒΡΑΔΥΝΑΙ 9.45

Κατρίν Φοντιναι, τήν όποία οι 'Αθηναίοι είδαν τήν περασμένην έβδομάδα σ' ένα ρόλο του φίλου 'Αντριανόου. 'Επίσης θα μάς έπισκεφθού ή εκλεκτή καλλιτέχνης Ζάν Σουλλύ και ή ώραιολάτρη νεαρά επανασιοναίρη τής Κομεντί Φρανσαιζ.β. Φρανσουάζ Ντελλίλ, (πρώτο βραβείο τής δραματικής σχολής του Κονερβατουάου του έτους 1938). 'Η Ντελλίλ θεαρείται μιά από τας καλλιτέχνες «ένζεν» του θιάσου του Τεάτρου Φρανσαιζ. 'Από τούς πρωταγωνιστές του πού θα παίζου εις τας Αθήνας, έλεος έξέχουσαν θενιν εις τόν θιάσον κατέχει ή περίφημη δραματική καλλιτέχνης κ. Αιμό Κλαριόν τον άνωτον έπίδομα προστάσεω εις τόν κινηματογράφου, στα φίλι «έκλειστί» παράδου, στο 16 Μιζάν και σ' Εγιναρδίου συνηρηήσεσ, τών 'Ανδρέ Μαρουά. 'Αρπ'έλ 'Ερμάν και Στέβ Πασέρ.

ΙΡΙΣ ΣΚΑΡΑΒΙΟΥ

ΟΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

Ένα νέο ελληνικό φιλμ

«ΝΥΧΤΑ ΧΩΡΙΣ ΞΗΜΕΡΩΜΑ»

Ο συνεργάτης μας κ. Τ. ΘΕΟΔΟΣΟΠΟΥΛΟΣ παρακολουθεί το γύρισμα μιάς σκηνής

Η ΖΑΝΝΕΤ ΜΑΚ ΝΤΟΝΑΑΤ με τον ΑΙΟΥ ΑΪΥΡΕΣ στην «ΕΡΩΤΙΚΗ ΣΕΡΕΝΑΤΑ» της Μέτρο Γκόντφριντ—Μάγερ που θα προβληθεί προσεχώς

Κινηματογραφικά νέα

ΧΟΛΑΥΟΥΝΤ. — Ο Πάτ Ο' Μπρίν μαζί με τον Ζόρζ Ράστ και την Άνν Σέρνιαν θα γυρίσουν το «Topid Zone» όπως λένε οι αρμόδιοι ένα από τα καλύτερα φιλμ του 1940. Παραγωγή της Γουόρνερ Μπρέι.

Τι θα δούμε την άλλη εβδομάδα

ΠΑΛΛΑΣ.— Η πέτρα του σκανδάκι με την Βιβιάν Ρομάν και τους Ρεζέ Ντοσιάν, Λουσιάν Μπαρού και Ζάν Πισσιό.

10° ΚΟΡΙΤΣΙ ΤΟΥ ΩΔΕΙΟΥ

Advertisement for the film '10th Student of the Lyceum' (10° Κορίτςσι του Ωδείου) featuring Zannett Makrantonas and Aiyu Ayres. Includes cast list and production credits.

Ο κ. Θεοδοσιόπουλος μακιγιάρει τον κ. Αφεντάκη λίγο πριν αρχίσει το γύρισμα μιάς σκηνής του «Νύχτα χωρίς Ξημέρωμα»

Η πληροφορία ήταν ενδιάμεση... Ο συνεργάτης μας κ. Τ. ΘΕΟΔΟΣΟΠΟΥΛΟΣ παρακολουθεί το γύρισμα μιάς σκηνής...

Μέτρο Γκόντφριντ Μάγερ... Ο συνεργάτης μας κ. Τ. ΘΕΟΔΟΣΟΠΟΥΛΟΣ παρακολουθεί το γύρισμα μιάς σκηνής...

Η ΕΛΙΝΟΡ ΠΑΟΥΣΑ κάνει πρόβα μπρός στον καθρέφτη

Όσα παίρνει Ο Άνεμος

Μερικοί άρδημοί που φέρνουν... Ζαλάδα! 2.000.000 αντίτυπα... Ο Άνεμος (Ossa Paίνει O Anemos)...

Το έργο που θα παιχτεί μετά από λίγες μέρες

«ΕΡΩΤΙΚΗ ΣΕΡΕΝΑΤΑ» — Υπάρχουν δύο άριστες τραγουδίστριες... Η Γκρέις Μουρ... Η Μαρίν...

Advertisement for Bibian Romanz featuring Petra Toy Skandalou. Includes showtimes and venue information.

Μιά σοβαρή κινηματογραφική επιχείρηση «ΕΛΛ. ΚΙΝΗΜ. ΣΤΟΥΝΤΙΑ»

Τόπος πάντων το ανακαλύπτουμε!! Είτε 3 ή 5 ημερες... Μία σοβαρή κινηματογραφική επιχείρηση... ΕΛΛ. ΚΙΝΗΜ. ΣΤΟΥΝΤΙΑ... ΤΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΗ ΜΑΣ Κ. Κ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΥ

Μασκαράτες Συγγραφέων

Από άδικοιτες πληροφορίες που πήραμε πληροφορηθήκαμε πως στο χωριό του Σματζίου των ήπειρών θα παρεμυθεύουν και πολλές μάσκες. Και συγκεκριμένα θα είναι οι άνθρωποι του θεάτρου:

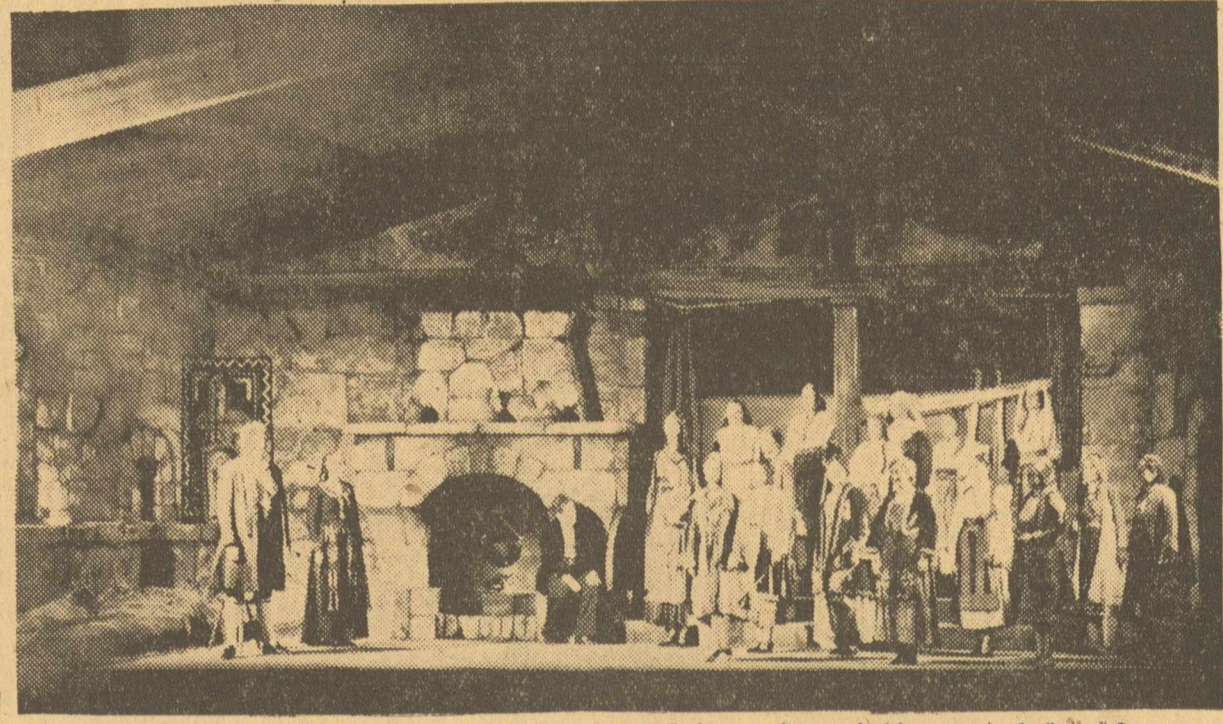
- Ο κ. Δαρκαλίξ ήσ. Ιππότης Άρτανίαν
- Ο κ. Σκακκαλίδης... Έρωτάριος
- Ο κ. Καραγκάσης... Πλούταρχος (Παράλληλοι βίαι αρχισόν)
- Ο κ. Βώττης... Μερφές. (Ψεύδ του ύπνου)
- Ο κ. Μπέγγης... Άδην Κιχώτης
- Ο κ. Θ. Συναδίνος... Άτλας
- Ο κ. Σύλλιος... Κένα Προφυρία
- Ο κ. Παπαδοπούκος) αγύ-
- Ο κ. Παπακωνσταντίνος) τάραχε
- Ο κ. Γιαννακοπούκος
- Ο κ. Γιαννακοπούκος) οί Τρεις Στραμπατοφύλακες
- Ο κ. Γιαννακοπούκος
- Ο κ. Δέξας Μωριά Δεκομπρά
- Ο κ. Ν. Χατζηκωνσταντίνου Κωνη γός μελωδιών
- Ο κ. Τερζάκης Βυζαντινός κύταρτζης
- Ο κ. Ν. Λόκαρης... Κλειδί (μεδωα της Ίστορίας)
- Ο κ. Μιλτ. Λιδωρίνης... Φέουστ
- Ο κ. Γ. Σιδέρης... Αρχιεπίσκοπος
- Ο κ. Βελμύρας... Παιδική φάρμα
- Η κ. Λέντου Δημητριάκοπούλου... παιδική... σκενί.

KENTRI

Όμιλεϊ ό κ. Μανώλης Καλομοίρης

(Συνέχεια από την 1η σελίδα)
μεταφρασε άπειρα ελληνικά θεατρικά έργα...
—Μπορεί να φαντασθή κανένας πόσο δύσκολο έργο ήταν η προσாரμογή του κειμένου της...
—Πότε πρωτοτύπησθε;
—Στις 2 του Φλεβάρη και μετ' επαναλήψεως στις 4 του ίδιου μηνός καθάρτα ελληνικού έργου. Κι εύχως φαίνεται ότι η υπόθεσή του...

βρίσκουνε και πάλι την επιθεσβαίωση τους και μάλιστα με φιλικό τρόπο οι στενές ελληνογερμανικές πνευματικές σχέσεις...
—Τα κοστούμια;
—Τα κοστούμια, χωρίς στη δσή θεια του κ. ύπουργού-διοικητή της Πρωτεύουσας τα πήραμε από το δώ.
—Πότε πρωτοτύπησθε;
—Στις 2 του Φλεβάρη και μετ' επαναλήψεως στις 4 του ίδιου μηνός καθάρτα ελληνικού έργου. Κι εύχως φαίνεται ότι η υπόθεσή του...

Μία σκηνή από την παράσταση του «Δαχτυλιδής της Μάννας» όπως ανέβηκε στη Λαϊκή Όπερα του Βερολίνου

«Δαχτυλιδής της Μάννας», γούθεσε πολύ τους καλλιτέχνες που ή αγάπη τους για την Έλλάδα είναι τόσο μεγάλη ώστε να υπερνικίσουν όλες τις δυσκολίες...
—Ποιά σκηνοθήκη τού έργο;
—Ο κ. Κάρλ Μέλλερ, ένας ένθερμος επίσημος κριτικός...
—Τι Μάννα υποθύθηκε η...
—Η Μάννα υποθύθηκε η...
—Ο «Λαϊκός Παρατηρητής» λέγει: «Προσενεί μεγάλη εντύπωση το γεγονός ότι ακριβώς σήμερα...

Η ΣΑΤΙΡΑ

Τρία άρθρα του κ. ΧΡΟΝΗ ΕΝΕΠΕΚΙΔΗ

Γ' (Τελευταίο)

Στο προηγούμενο σημείωμά μιλήσαμε σε γενικές γραμμές για τη σάτιρα του Λουκιλίου. Τονίζαμε ότι κύτος βρέθηκε το ύλικο της ρωμαϊκής σάτιρας που το τελειοποίησαν και το διαμόρφωσαν τεχνικά οι Οράτιος και ο Πέρσιος.

Για να γνωρίσουμε καλλίτερα το Λουκίλιο πρέπει να συμβουλευθούμε τις λογοτεχνικές σάτιρες του Οράτιου. Μόσ' απ' αυτές θα βρήβι ο ποιητής Λουκίλιος με τις άρετες και τα ελάττωματά του. Άλλω λω θα γνωρίσουμε κι άλλα ενδιαφέροντα φιλοσοφικά ζητήματα της εποχής εκείνης. Πως αντιμετώπιζαν λ. χ. την ανάμιξη ξένων (ελληνικών) λέξεων στο λατινικό λέγε. Ποιά γνώμη είχαν (κρίνειται) βέβαια, για τις γνώμες του Οράτιου πάντως) για το αναγνωστικό κοινώ, πως το προτιμούσαν ήλ, και άλλα θέματα που θα μίσηον λίγο πελά τη δική μας εποχή.

Οι λογοτεχνικές σάτιρες του Οράτιου είναι ή 4η και ή 10η, του α' βιβλίου και ή 1η του β'. Στην 4η μιλάει ο Οράτιος για την αξία του Λουκιλίου. Τον επικρίνει για την εξωτερική μορφή των ποιημάτων του. Λέει ήλ. ότι οι στιχοί του είναι σκληροί, δεν ρέουν. Κι' αιτία της σκληρότητας βρίσκει το ότι δε μεταχειρίζεται καλά το δακτυλικό εξάμετρο και την υπερκαργωγή του γιατί υπαγόρευε στον άπελευθέρου του 200 στίχους την ώρα και μάλιστα στα πεταχτά (stans pede in uno). Απο την πλευρά αυτή έσοδει έπρεπε ν' άφαιρεθούν πολλά γιατί οι στιχοί του δεν έφραξαν άλλα ήσαν σαν πεταχτά που έχει πελά λάσπη. Όταν ήμεσι οιούθηκε ή σάτιρα αυτή — που είναι ή κριτική της ποίησης του Λουκιλίου και μετ' αυτές τις πρώτες λογοτεχνικές κριτικές — βρέθηκαν πολλοί άποψους νεωτεριστές ποιητές, αυτούς που άπεφραγαν να διαβάσουν τα ελληνικά πρότυπα και χάριζαν τις συλλήψεις των ποιημάτων τους με τα πορτραίτα τους, βρέθηκαν λοιπόν ο Κάλβος και ο Κάτωλλος και ένας Έλληνας Δημήτριος που έπαιξαν την κριτική του Οράτιου χωρίς βέβαια να του στείλουν εξώδη προκάληση.

Τότε ο Οράτιος έγραψε για άπάντησιν στους επικριτές τού 10η σάτιρα τού α' βιβλίου. Παράδειχ τη μεταφράση της για το εξαιρετικό ενδιαφέρον που έχει και για την ιστορία της κριτικής και για την ιστορία της σάτιρας. Να το περιεχόμενο της:

«Έίπα βέβαια (στην 4η σάτιρα) πως οι στιχοί του Λουκιλίου τρέχουν σαν μετ' άνα πλάσι. Ποιός θαυμάσιος του είναι τόσο άκαλλοποιητός ώστε να μην το παραδέχεται αυτό; Κι' όμως στο ίδιο μου ποιήμα τον έπαινω γιατί έτρεψε τα μούτρα της πόλης με πελά άλιτυ. Αυτό όμως δε σημαίνει ότι τον άνωγωνίζω και άλλες άρετές (έκτος ήλ. του λεπτού του πνεύματος). Γιατί έτσι ήδ' άκούμαζα και τους μίμους του Laberius (1) σαν άφρατα ποιήματα. Επομένως δε φτάνει το να τανύθει ο άκρεάτης τού στήθα σε ζώω από τα γέλια — αν και έπάρχει και σ' αυτό κάποια ικανότης...
—Η Ρωμαϊκή σάτιρα πρέπει να είναι πελά σύντημη ώστε να τρέχη τού νόημα και να μην έμποδίζεται ή κατανόηση της από τα κενανόματα με άρετα λόγια αυτή. Πρέπει να είναι πινακή, συχνά χριστωμένη και να ποικιλιά άλλοτρίως άλλους με την τέχνη του ρήτορα, άλλοτε τού ποιητή και άλλοτε τού πρωτευουσάου που τοιγωυνούει τις (πνευματικές) δυνάμεις του και τις εκλεπτινεί με τη σκεφή. Τis περισσότερες φορές τού γλείσιο κρίνει τις μεγάλες υπόθεσεις πιο άισχυρα και άεπιτυχιμένα από το άουπρό. Μ' αυτό τού πνεύμα είναι γραμμένη ή άρχαία κωμωδία από τους άρχαίους κωμικούς. Αυτό στήριξαν ή άξιζι τους. Α' αυτό πρέπει να μιμηθούμε αυτούς που ούτε ο πελά άφρατος σου Έρμηνεύς ο πηθήος σου έίνεος (ο Έλληνας Δημήτριος) διάβασε, ούτε που είναι μηδένος να μην κρίνει τίποτε άλλο παρά να μην αναρχή τον Κάλβο και τον Κάτωλλο (τους νεωτεριστές). Άλλά λένε μερικοί

πως ο Λουκιλίου κατάφερε μεγάλο πράγμα με τού άνακατέψη ελληνικές λέξεις με λατινικές. Μα σ' άλλες ειρμείτε, ά έμιαξεί, ότι είναι δύσκολο πράγμα έκείνο που κωτάρθως ο Ρόδιος ο Πυδολεάντης; Κι' όμως λένε (οί έπιφριτικοί) πως ο άνάμεικτος λόγος από κάθε γλώσσα είναι πιο γλυκός έπος και τού Φαλέρνου έταν άνακατεψή με τού γλυκώτιστο κροαί της Χίου.

Και τώρα ρωτώ έσένα τον ίδιο να μάθω αν λέγεις θα γίνεται πού γλυκός έταν έγραψες στίχους ή έταν είχες άνακατέψη σου τη σκεφή της ήπυδοσις τού Petillius (1). Μ' άλλα λόγια προτιμώς έταν ο Peditus Porpicola και ο Cornutus (2) είναι συνηγορεί σε σκεπές δικές ή άνακατεψών έξεζητημένες λέξεις στον πάτριο λόγο, έπως σκενιθίζουσαν στο διγλωσσό Canusinum, έξηνότας τήνακτριά τους και τον πατέρα των Λατινών; Κι' έγώ έδω έκανα την άπέπειρα να φτιάξω ελληνικά επιγράμματα, αν και γεννημένοι από μεσογεια, με τού άπαγέρουσε ο Quintus (ο έθνάρχη των Ρωμαίων) άφου μετ' άπουσιώσθησε μετά τα μεσάνυχτα, έταν τα ένειρα βγαίνουσαν άληθινά, μ' αυτά τα λόγια: «Αν προτιμώς η' αύθήσης τον μεγάλο αριθμό των Έλλήνων ποιητών δε θα έκανεσ βλακώδεστερα πράγματα από κείνον που κωευλάξ ζυλκ στο άσσορ.

Ένώ ο ποιητής Άλπιους κωμικαίξει τον Μένωνα (3) και καταστρέφει με την περιγραφή τού κεφάλι τού Βίνου που είναι γεμάτος λάσπη, έγω πιλώ με τού γράφω σάτιρες και τις γράφω εύτε για να διαβάσζονται στο νωτ των Μεσών (4) διαγινώσκόμενες για να πέτυχου τού έραβείο τού κριτικού Tapre εύτε για να κριτωάτωνται με έπαναλήψεις στο θεάτρο. Fundani, οι μενάξια από τους ζώντες μερεπει να γράψης κωμωδία με πρόσωπα, τη διαδελεμένη έτακτα και τον έσολο Davum που κωρεϊδείσει τού γέρας. Ο Πελλωνίους ψάλλει των ήμενων και τα κωμικαίξει με άκαμείο τρίμετρο. Ο Πέρσιος έπιανει Vanus γράφει ήρωικό έπος έπως κινένας άλλες και οι μερεπει στο Βιργιλίο ένέπνευσαν τού άπλοο και χριστωμένο ποιήμα.
—Η σάτιρα είναι έκείνο που δε μερεπει να γράφω καλλίτερα από τον Vapo Atacius που μάστιχ έχει κατακτασμή μ' αυτό το είδος, και από μερικούς άλλους. Καλλίτερα έμω από τον εύρητή της (τον Εουκίλιο) πετ'! Ούτε έγώ θα τελειώσω ν' άφαιρέσω απ' την κεφαλή του τού σπέρμα που φέρνει έπαξία.

Άλλά έγραψα ότι ο Λουκιλίου τρέχει βορβορώδης γιατί άέρνει μαζί του περισσότερο τού για πέταμα παρά τού για κράτημα. Άλλ' έμπερως ο ά λόγιος άνθρωπος σε παρακαλώ πές μου: κανάνα φεγάδι δε βρίσκεισ στον μεγάλο Όουνο; Τίποτε ο χριστωμένο Λουκιλίου δεν κρίνει για διόρθωσα στον τραγικό που κείνη διαόρθωσα στον Λουκίλιο να ζητεύω αν έκείνος ή ή σκληρή φύση του περιεχομένου του φταίει ώστε να μην είναι καλός οι στιχοί του και να μη ρέουν μαλακώτερα. Κι' αν κνεις εύχριστωμένως σ' αυτό μόνο, να κλειπί κή ατ' έ δακτυλικό εξάμετρο, προτιμά να έχη γράψει 200 στίχους από τού φανητό και άλλους τέσους μετ' ά φανητό. Ποιό ήταν τού πνεύμα τού Κάσοου Έτρούσου που ήταν γρηγορότερο κί' απ' τον όρημητικό ποταμίο, αυτές ο Κάσοιος

(1) Δικαόταν ο peillius για κλοπή χρυσού στερανίου από το κεφάλι τού Δία τού Κωπυλαίου. Άθωώθηκε όμως γιατί ήταν φίλος τού Αυγούστου.
(2) Ο πόντος ήταν τμήμα του 47 π. Χ. ο άλλος διατηρητικός τού πάτρου λόγου.
(3) Κοροϊδία τον Άλπινο που είχε γράψει έπος όπου φονεύεται ο Μένωνας από τον Άκίλλεα.
(4) Είναι ή περίφημη Aedes Camenarum όπου υποθαλάσσια κωνόντωνται οι λαντακωνί ένα με άνακατεψών κρι-

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΣΤΗ ΒΙΕΝΝΗ

(Συνέχεια από την 1η σελίδα)
προμηθία για τού νυχτερινά κέντρα...
—Ναί! νάιν, Χέρν... μ' έθεοείωσε ο μάυρος γίγας... Η όργηστρα μας είναι απ' την Άθήνα.
—Από τήν Άθήνα... Έτρεφα πρός την έισοδο. Κατέχωια κωμωδία δεκαπενταριό σκαλαπια, στρομάνε με χαλίς.
Στο διάδρομο μ' υποδέχθηκαν δύο χαριτωμένες Βιεννεσούλες, που μ' άπαλλάξανε από τού θέρου τού πανωφοριού που και μου δειξάνε μια δεύτερη σκαλα, με μάρμαρα που με κατέβασε στην κύρια αίθουσα τού καμπαρέ. Κάτω απ' τή χαμιλωμένα φώτα διακρίναμε έλα τον Αλγυπιακό ρυθμό της διακόσμησης της. Ολόγυρα, τραπεζαρία και στη μέση μια πίστα, χριστωμένη με τή χρωμάτια της Γρίδος, Πλάγας απ' τα δύο μέρη, σαν έδος «προμηνούας», ήταν διάδρομος με μικρές πορταίδες για «σεπαρέ», και στην έισοδο, αντί κουντίνες, βάλανε μια τεγνιηγή χουρμιά... κί' από πάνω και κάτω ζωογραφισμένος ο ούρανος που ήσαν γιορτάς άστρα. Σωστή γόρα τών φωνών μ' άμικροσάριχ τού μόνο που έλειπε ήταν ο Νείλοσ!
Κάθισα. Η όργηστρα έκείνη της στιγμή έπαίξε ένα φώδ τρώτ. Ήταν ένηνα μουσική, άλλα έπαίξαν για δεκαπέντε! «Ολα νέα παιδιά, με συμπαιθητική έμφάνισι, παίζανε με ρωμείο φιλότιμο, σαν να αμάλωντοσασ «ποιόνας τού δείξη!»... Και τού δείξαμε. Τα σαξόφωνα κρατοίσαν τη μελωδία, που με τον ήλατερο χριστωμάτιό τους της δίνανε ένα τώνον παρατόνο. Σε λγνάτοσ «πής» ή κορνέττα, κί' όφέως με τις γυμνικές άση λένιες νότες της έδωκε ζωή, ένώ τού τρώπτον υποθάσασζε με άπολύς νότες άρμονίας ολόκληρη τού μουσική οικοδόμημα της Άμερικανικής σύνθεσης. Τό μπάντζο μεζό με τού πιάνο και ή μπατταρία ή έλα τού συνεργείο της, κρατοίσαν τού ρυθμό.
Ένα γκαρνόν έπλησίασε τού τραπέζι μου κί' έουσε τη πετσέτα του έπάνω στο μάρμαρο με τή γνώση έρωματηγική χερσινόμια.
—Ένα καφέ! παράγγειλα.
—Και μετά τον καφέ; θέλησε να μάθω τού φοροφορεμένο γκαρνόν, προφάροντας τα Γερμανικά με την ήλατερη προφορά της Βιεννεζικής διαλέκτου.
—Μά... έζέρω κί' έγώ!...
—Πρέπει κάτι να παραγγείλω, έπέμεινε, έστω κί' ένα μουσικό κρασί.
—Ένα μουσικό κρασί. Έτσι ο-λομωγώσ;
—Όσο γί' αυτό, θα βρεθή κάποια ψυχή να σάς κάνει πρέα! Μου έπέμ' έκφραστικό χαμόγελο, κί' έλίψω.
—Αφου έπ' είναι, λοιπόν, φέρε μου πρώτα τον καφέ και τή στικί-πυθ με με φέρες συντροφεύμενο... τότε μου δέξομαι και τού κρασί.
—Άλθεις, πως ονομάζεται ο μεσέ-στος σας;
—Κόριος Κρασάσ... Για προσέ-ζε... ο κύριος που έρχεται έ-δω, είναι ο πατέρας σου.
—Εστρεφά άμέσως τα μάτια μου κί' είδα με μεγάλο μου χαρμό τον παλιό μου γνώμο, τού Γιαγό-τουν Κρασάσ.
—Θαρρώ πως σε ξαναβλέπω στην Άθήνα! τού είπα μετά που σφίχνα τα χέρια και τού έκαυα βέσι: δίπλα μου. Θωμάσι την έπα-χλή τού έπαίξε με τού κωαυρέτ-ο σης στω Ζαχαράτου, έταν ένώ ο διάδοχος τού θεάτρο τού Φαλί-ρου...
—Πάνε σωστά 30 χρόνια!... πως περσίνα!
—Κί' από πότε στη Βιέννη;
—Μά... ήμαστε έδω περισσότερα από ένα χρόνο: Πρωτοργίσαμε τον προπροσεμμένο Γενάρη.
—Και παίζετε εξακολουθητικά έλα τού διάσημο;
—Άμεί!... τού κατάσταση δεν κάνει διακοπές. Πως σου φαίνεται ή όργηστρα μας;
—Είλικτρα, είναι μια όργηστρα

του Κάιρο; τον ρώτησα, με τή κριφ-η προβαί να βρω στη καταφα-τική του άπάντησι μια δικαιολογία για να τρεσθήει τού θρόμο μου, μί' έχοντας κομιά ήλατεσ προτιμήσι με έμφρολιείες γορούς Αλγυπιακής «Αλταίας», και μάλιστα με υπόκριση από ζουρνάδες και τουμπέλικα.
—Ναί! νάιν, Χέρν... μ' έθεοείωσε ο μάυρος γίγας... Η όργηστρα μας είναι απ' την Άθήνα.
—Από τήν Άθήνα... Έτρεφα πρός την έισοδο. Κατέχωια κωμωδία δεκαπενταριό σκαλαπια, στρομάνε με χαλίς.
Στο διάδρομο μ' υποδέχθηκαν δύο χαριτωμένες Βιεννεσούλες, που μ' άπαλλάξανε από τού θέρου τού πανωφοριού που και μου δειξάνε μια δεύτερη σκαλα, με μάρμαρα που με κατέβασε στην κύρια αίθουσα τού καμπαρέ. Κάτω απ' τή χαμιλωμένα φώτα διακρίναμε έλα τον Αλγυπιακό ρυθμό της διακόσμησης της. Ολόγυρα, τραπεζαρία και στη μέση μια πίστα, χριστωμένη με τή χρωμάτια της Γρίδος, Πλάγας απ' τα δύο μέρη, σαν έδος «προμηνούας», ήταν διάδρομος με μικρές πορταίδες για «σεπαρέ», και στην έισοδο, αντί κουντίνες, βάλανε μια τεγνιηγή χουρμιά... κί' από πάνω και κάτω ζωογραφισμένος ο ούρανος που ήσαν γιορτάς άστρα. Σωστή γόρα τών φωνών μ' άμικροσάριχ τού μόνο που έλειπε ήταν ο Νείλοσ!
Κάθισα. Η όργηστρα έκείνη της στιγμή έπαίξε ένα φώδ τρώτ. Ήταν ένηνα μουσική, άλλα έπαίξαν για δεκαπέντε! «Ολα νέα παιδιά, με συμπαιθητική έμφάνισι, παίζανε με ρωμείο φιλότιμο, σαν να αμάλωντοσασ «ποιόνας τού δείξη!»... Και τού δείξαμε. Τα σαξόφωνα κρατοίσαν τη μελωδία, που με τον ήλατερο χριστωμάτιό τους της δίνανε ένα τώνον παρατόνο. Σε λγνάτοσ «πής» ή κορνέττα, κί' όφέως με τις γυμνικές άση λένιες νότες της έδωκε ζωή, ένώ τού τρώπτον υποθάσασζε με άπολύς νότες άρμονίας ολόκληρη τού μουσική οικοδόμημα της Άμερικανικής σύνθεσης. Τό μπάντζο μεζό με τού πιάνο και ή μπατταρία ή έλα τού συνεργείο της, κρατοίσαν τού ρυθμό.
Ένα γκαρνόν έπλησίασε τού τραπέζι μου κί' έουσε τη πετσέτα του έπάνω στο μάρμαρο με τή γνώση έρωματηγική χερσινόμια.
—Ένα καφέ! παράγγειλα.
—Και μετά τον καφέ; θέλησε να μάθω τού φοροφορεμένο γκαρνόν, προφάροντας τα Γερμανικά με την ήλατερη προφορά της Βιεννεζικής διαλέκτου.
—Μά... έζέρω κί' έγώ!...
—Πρέπει κάτι να παραγγείλω, έπέμεινε, έστω κί' ένα μουσικό κρασί.
—Ένα μουσικό κρασί. Έτσι ο-λομωγώσ;
—Όσο γί' αυτό, θα βρεθή κάποια ψυχή να σάς κάνει πρέα! Μου έπέμ' έκφραστικό χαμόγελο, κί' έλίψω.
—Αφου έπ' είναι, λοιπόν, φέρε μου πρώτα τον καφέ και τή στικί-πυθ με με φέρες συντροφεύμενο... τότε μου δέξομαι και τού κρασί.
—Άλθεις, πως ονομάζεται ο μεσέ-στος σας;
—Κόριος Κρασάσ... Για προσέ-ζε... ο κύριος που έρχεται έ-δω, είναι ο πατέρας σου.
—Εστρεφά άμέσως τα μάτια μου κί' είδα με μεγάλο μου χαρμό τον παλιό μου γνώμο, τού Γιαγό-τουν Κρασάσ.
—Θαρρώ πως σε ξαναβλέπω στην Άθήνα! τού είπα μετά που σφίχνα τα χέρια και τού έκαυα βέσι: δίπλα μου. Θωμάσι την έπα-χλή τού έπαίξε με τού κωαυρέτ-ο σης στω Ζαχαράτου, έταν ένώ ο διάδοχος τού θεάτρο τού Φαλί-ρου...
—Πάνε σωστά 30 χρόνια!... πως περσίνα!
—Κί' από πότε στη Βιέννη;
—Μά... ήμαστε έδω περισσότερα από ένα χρόνο: Πρωτοργίσαμε τον προπροσεμμένο Γενάρη.
—Και παίζετε εξακολουθητικά έλα τού διάσημο;
—Άμεί!... τού κατάσταση δεν κάνει διακοπές. Πως σου φαίνεται ή όργηστρα μας;
—Είλικτρα, είναι μια όργηστρα

ΧΡΟΝΗΣ ΕΝΕΠΕΚΙΔΗΣ

Τό άρμα στα έπτάνησα ΑΠΟ ΤΙΣ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΤΗ ΖΑΚΥΝΘΟ ΤΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΗ ΜΑΣ Κ. 'ΗΛ. ΖΙΩΓΑ

ΖΑΚΥΝΘΟΣ, Φεβρουάριος. — «Ύστερ' από τή γνώση θριαμβευτικής έπιτυχίας που σημείωσε τού Άρμα στην Κέρκυρα όπου παρέμεινε σκεδόν ένα μήνα, ο θιασός του, συνεχίζοντας την άνα τα έπτάνησα περιόδια του, έφθασε πριν από μίαν έβδομάδα, στο νησί της Ζακύνθου...
—Όπως στάς Πάτρας και στην Κέρκυρα, έτσι και στη Ζακύνθο, ή άφιξής τού Άρματος ήπερ ένα χαρακτήρια πανηγυρικό. «Όχι μόνον ή κάτοικη της πόλης, αλλά και τών γύρω χωριών, έστρεψαν να δούν μια παράσταση τουλά-χιστον, τού περιδοούντος θιασού τού Βασιλικού Θεάτρου. Γι' αυτό και τού Δημοτικό Θεάτρο ήταν κάθε βράδυ κατάμεστο από ένα κοινό που καταχειροκροτεί τούς καλούς ήθοποιούς τού Άρματος...
—Έίναι γνωστή βέβαια ή σημασία της άφιξης τού Βασιλικού αθού θιασού στην πατρίδα του Σολωμού από τή τηλεγραφήματα που έστειλαν προς τού γεν. διευθυντή των Κρατικών Σκηνών, Κωστή Μπασιά, οι έδω άρχές— οί κ.κ. Νομάρχης και Δήμαρχος Ζακύνθου. Άξίζει δώστόσο να σημειώσουμε μερικά, χαρακτηριστικά του γεγονόστος αυτού για την πόλη της Ζακύνθου...
—Ο θιασός έφθασε στο «Φίλοσ τού Λεβάντε» στις 9 Φεβρουαρίου προερχόμενος από την Κέρκυρα. Ύν και μέσα χειμώνας, ο κωμικός ήταν περιήμος και τού ταξείδι υπήρξε έξαιρετικό. Ή πλατεία έθλασσα τού Ιονίου ήταν θαυνογάλαχη, έλαφρότατα ρυθμίζομένη, κί' ένας γλάρος μονάκι κάταστροφος μέσα σ' αυτό τού άπειρού του ύβρου στοιχείου και κωμικό τού μοναχικού, διαγράφο-φοντας κάποιους έλιγμούς, ζού-ζε τα φτερά του με περιστή γά-ρη. Όλοι οι έπιόδες τού καρνα-βιού άναήκαμε πρωί-πρωί στο κωαυρόμα για να χωρηθεί τή μεταστροφή της θαλάσσης τίν όποια περρίνασα διαίξεσι τού πλοίο μας, αφήνοντας πίσω τού τα λευκά κί' άφρίνοντα ίχνη της διακοσμής του...
—Όταν έφθασε στη Ζακύνθο, πλήθος κόσμου άνέμισε στη προκίμα, περίεργο να ήη του: καλ λιτένας που έπέτασε, έφθασε στο νησί τον. Εύτυχός, γάρος στη λαμπή άργυράσσι ο παρα-στάσις, όπως πάντοτε άλλωστε, άργυρασ τή μεθωμένη κιάλα; στο Δημοτικό Θεάτρο της πόλε-ως...
—Τό θεάτρο, άρκετά δυστυχώς έγκαταλειμμένο,όρατό δώστόσο και μεγάλο οικοδόμημα έπί της πλα-τείας Σολωμού, ρυθμίο Άγνασ ήήσεως, έτοιμάσθησε στο μεταξί, και ή πρεμιέρα τού Άρματος, τού έθηκε στολιζόμο και φωτισμέ-νο. Η κοσμωστική υπήρξε άφ-ράνταστη κί' έτσι έραδίο ο νάος αυτός της Τέχνης παλής λαμ-πρές ήμέρες...
—Νά σου ζήση!... παίζεις έξο-χα.
—Εόχριστώ. Έχει τελειώνει τού 'Ωβαιο Άθηνών. Ήσανε μαθη-τής τού Βολωνίου. Έμενε με τρία χρόνια στο Βερολίνο, σαν μαθητής τού Kulgaupf. Μόλις τελείωσε, τόν ήφασε στο Κάθε 'Οστάνο, που έπαίξε με μεγάλο «σουξέ». Και τώρα ήμαστε έλοι μαζί τού Βιέννη.
—Λείπει πολύ καιρό απ' τήν Ά-θήνα;
—Αυτό χρόνο. Γιατί τελευταία έδχα έργαστή στη Γάττα, ένα ο-λόκληρο καλοκαίρι. Είχα έκεί μια μικρή όργηστρα. Δουλέια ήσυχη κί' εύδαρία. Πέρασαμε ζυή και τόσος. Κοκκίνα, θαλασσινά, και πρό παντός τσιπούρες!
—Τό σόλο τού θιολού άκολουθήσα να ζωήρα και παρατεταμένα χρω-στωμάτια, κί' άμέσως άκού-σασκε ένα ταγυό. Τα σαξόφωνα τώρα είχαν εξαφανιστή... στη θέ-σι τους ξεφουρτώσαν δύο φουαρ-μόνικες και μια κιθάρα. Τό πάν-τζο μεταβλήθηκε με μαντολίνο! Και τού θιολό τού Σπύρου Κρασ-σα έξωτερικε μεσά στα νέα όρ-γανα την γλώκα της μελωδίας με όλη τή έκφρασι της δωραρίας του...
—Η σεμιά μου! μου έπέμ' έ ο Γιάγκος Κρασάσ, και σηκώθηκε. Θά σε ξαναδΰ...
—Πώς! Τέρα π-ω σέσ θ-γ-κα θά με έλέπετε ταχ-νά. Έτσι για να τού λέμε λιγάκι!
—Και παίζετε εξακολουθητικά έλα τού διάσημο;
—Άμεί!... τού κατάσταση δεν κάνει διακοπές. Πως σου φαίνεται ή όργηστρα μας;
—Είλικτρα, είναι μια όργηστρα

ΗΛ. ΖΙΩΓΑΣ

Ι. ΒΕΡΓΩΤΗΣ